

Nostradamus ötvenhét évre becsüli a felvirágzás időszakát, amely elég hozzá, hogy a pusztító háborúk ideje feledésbe merüljön. Ennyi idő alatt felnő és hatalomra kerül egy új generáció, amelynek nincsenek személyes tapasztalatai a háborút illetően, és ezzel együtt felcseperedik az új ifjúság is, akiket ismét hadba lehet küldeni rózsaszín eszmék és gyönyörű ideák védelmében. A saloni bölcs úgy véli, hogy az átélt rengeteg szenvedés sem lesz képes megváltoztatni az emberi természetet, és valódi énünk ismét a felszínre tör, hogy elpusztítsa mindazt, amit alig több mint fél évszázad alatt felépített.

Létezik ennek a versszaknak egy másik fordítása is, amely egészen új értelmet ad a jóslatnak. A különbség a *fleurs* szó fordításából ered, amely szó szerinti fordításban azt jelenti, zsugorodik, ám mivel ezt Nostradamus az egész világra alkalmazza, az értelmezők gyakran csapásnak, járváynak, esetenként véres háborúnak fordítják. Ám ha alaposabban megvizsgáljuk az eredeti gondolatot, egy érdekes párhuzamot fedezhetünk fel a napjainkban mind erőteljesebbé váló folyamatokkal. A televízió, a rádió és az internet segítségével egyre több információhoz jut hozzá a ma embere. Mindaz, ami a világ egyik oldalán történik, alig néhány másodperc alatt már a másik felén is láthatóvá válik a műholdaknak és az üvegszálak rendszereknek köszönhetően. Az újságok címlapjain mind többször olvashatunk olyan szalagcímeket, melyek szerint a Föld mind könnyebben bejárhatóvá válik. Elég csak a tömegközlekedés szintjére emelkedett repülőjáratokra gondolnunk, vagy a minden családban fellelhető autóra. Ami néhány évtizeddel ezelőtt még napokig tartó utazás lett volna, ma egy órányi száguldást jelent, vagy ami ugyanennyi idővel ezelőtt elképzelhetetlen mesevilág volt, az ma alig egynapi repülőútra van tőlünk.

Ahogy a legendáknak leáldozott a villámgyors közlekedésnek köszönhetően, úgy a világ minden része is lassan a szomszéd-

dunkká válik. Az emberiség fejlődésével együtt az utazás és az információáramlás is rohamléptekben halad előre. Hogy mi lesz tíz év múlva, már elképzelni sem tudjuk, de annyi bizonyos, hogy a bolygónk még kisebbé változik. Vagyis, hogy Nostradamus szavaival éljünk, tovább zsugorodik.

A versszak jelentését ez az apró módosítás nem fordítja ki a gyökereiből, hiszen a második sorban található békére való utalás egyértelművé teszi a korábbi háborúkat, mégis rámutat, hogy milyen figyelmesnek kell lennünk akkor, amikor a centuriák értelmezésére adjuk a fejünket.

————— IV. 5. —————

RETTEGETES HÁBORÚ KÖZELEG

*„Croix paix sous un accomply divin verbe,
L'Espagne et Gaule seront unis ensemble,
Grand clade proche, et combat tres acerbe,
Coeur si hardy ne sera qui ne tremble.”*

*„Békességben és hitben teljesedik ki az isteni szó,
Spanyolhon és Franciaország szövetséget köt,
Ám a harc gyorsan közeleg, s oly baljósak az előjelek,
Hogy minden bátor szív beleremeg.”*

Ahogy az I. 63-as, úgy a IV. 5-ös is a hosszú béke időszakáról szól. A nagy háborúk után az emberek ismét visszatálnak a hithez, és Istenben keresik a kapaszkodót. Ez Nostradamus szerint megnyugváshoz vezet a világban, ami emberemlékezet óta nem látott hosszúságú békéhez vezet. A saloni bölcs tehát megingathatatlanul hisz benne, hogy az emberi jólét alapját a vallásos hit adja, annak ellenére, hogy kora társadalmi berendezkedésében szembeszökők voltak az egyház tevékenységének visszásságai.